

333

ЧУРКАВА ЗА
ПЕЧАГА

1

АБСОЛЮТНО ОСВОБОЖДЕНИЕ ОТЪ ЛЪЖАТА ВЪ СЪЗНАНИЕТО !

1Х година.

43 школна лекция на 1.мл.ак.класъ.

4. юлий.1930 г. петъкъ 6.ч.с.

ИЗГРѢВЪ.

АБСОЛЮТНО ОСВОБОЖДЕНИЕ ОТЪ ЛЪЖАТА ВЪ СЪЗНАНИЕТО!

тайна моритва.

Петъ души да прочетатъ темата си, "прѣдназначенietо на съня въ природата".

Даватъ ви една дробъ $\frac{1}{2}, \frac{2}{3}, \frac{3}{4}, \frac{4}{5}$, сега кои сѫ причинитъ, които сѫ раздѣлили тѣзи дроби? Какъ ще изтѣлкувате първата дробъ? $\frac{1}{2}$ едно тѣлкуванie, това е младиятъ баща и майката, както иматъ една ябълка, половината дава на сваята другарка, и половината остава за себе си. Втората дробъ $\frac{2}{3}$, това показва, че въ фамилията иматъ едно дѣтete, и бащата дава $\frac{1}{3}$ на майката и $\frac{1}{3}$ на дѣтето; той не фигурира. $\frac{3}{4}$ какво показва? /че се е явила и една дѣщеря/.

А $\frac{4}{5}$ въ дадения случай както дробъта е поставена, малкитъ нѣща въ свѣта даватъ тонъ на нѣщата. Ако кажемъ така, $2, 1, 2, 3, 4, 5$, все цѣли числа, това сѫ голѣми величини. Нѣкой путь вие казате, малкитъ работи не зависатъ. Изтривамъ азъ една запетайка, какви ще бѫдатъ вашите разбирания? Тази запетайка рѣшана въ дадения случай мисъльта. Малкитъ нѣща сѫ запетайки въ природата, отъ които зависи рѣшаването. Ако не знаешъ прѣдназначенietо на запетайката, какво съдѣржа тя, запетайката не е само да се спрешъ малко,кажете запримѣръ едно изречение, дѣ се турга запетайка, иликажете ми идна прѣдложение, дѣ се турга запетайка. Я,К.ти кажи. /Азъ виждамъ Учителя, който говори/. Тукъ кадъ е запетайката? /слѣдъ Учителя, /. Защо? Като си го видѣлъ, какво отъ това?

Има да излѣзне нѣщо, не е само да видишъ човѣка. Напримѣръ виждамъ слѣнцето. Въ виждането на слѣнцето, имамъ да придобия нѣщо. Нѣщата въ природата не сѫ въртви. Сега ще опрѣдѣлите запетайките, въ вашия животъ има многозапетайки, които сте ги изтривали, и трѣбва да ги намѣстите всичките на мѣстата имъ. Защото безпорядъчниятъ животъ иде отъ това, че всичките запетайки сте ги размѣстили. Запр.еврейтъ като пишатъ, гласнитъ букви не ги поставятъ, всичко пишатъ съ съгласнитъ, а гласнитъ се подразбираятъ; въ бѣлгарския едикъ гласнитъ не се подразбираятъ, но въ математиката се вижда, че малкитъ нѣща иматъ прѣдназначени или тѣй нареченитъ прѣдпазителнитъ мѣрки, -да знаемъ числата цѣли ли сѫ или дроби. Сега имено, кое е дало поводъ на хората въ сегашния животъ да употребяватъ дробитъ? Има ли нѣкая теория за произхода на дробитъ? Слѣдъ като направите изчисленията на кръга, вие дойдете до едно число, което не може да се дѣли. И дробитъ сѫ произлѣзли отъ числа, които не могатъ да се дѣлятъ. И всѣкога остава единъ остатъкъ. Причината е онova дѣте, което суче отъ майка си, то ни най-малко не се интересува отъ реда и порядъка на природата, или какъ се е

образувало млъкото, защо майка му го храни? То постоянно ще плаче, ще настоява да му даде майка му още млъко; то настоява и заповъдва, и по нѣкой път майката изпълнява неговата воля. Най-първо майката е много внимателна къмъ неговата воля, къмъ него, гали го, и все му дава. Но колкото расте това дѣте, майката и въ нея става една промъна. Най-първо тя го държи на ръцѣ си, не дава прахъ да падне отгорѣ му. То плаче или не плаче, тя го държи. До една двѣ или три години му дава за гълта, и слѣдъ това каже, не! Сега ако вземемъ, какво влияние упражнява подуването на майката? Каква разлика има между онѣзи дѣца, които сухали една година, и тѣзи, които сухали двѣ, и три години? Изучавали ли сте този въпросъ? /които сѫ бозали по-дълго врѣме сѫ по-силни/. По-здрави сѫ, ако майката е здрава, нали. Аконѣтъ е сѫщиятъ. Когато човѣкъ се запознае съ извѣстно учение, най-първо той се храни съ млъкото на майка си. Колкото по-дълго врѣздряло се храни съ млъко отъ майка си, толкова той става по-здравъ. А здравиятъ човѣкъ всѣкога е по-уменъ. Въ природата е така ~~Умниятъ човѣкъ е здравъ. Човѣкъ.~~ А здравиятъ човѣкъ е добъръ човѣкъ. Блестъта всѣкога се дължи на нѣкое влѣтъшно анормално състояние, дали съзнателно, или несъзнателно. Сега въ природата болѣситетъ имать друго прѣдназначение ~~Что когато нѣкое сѫщество злоупотрѣби съ силата, която му е дадена, природата праща болестъта да го лиши отъ възможността да грѣши.~~ Болестъта е единъ видъ едно малко ограничение на свободата на човѣка; това може да бѫде ~~и~~ едно болезнено състояние, едно неразположение на духа. Казвате, днесъ съмъ неразположенъ; ограничение имате, не разположенъ сте. Или има едно друго изречение, не си разположенъ, вървишъ и искашъ никой да не ти каже нищо, да те оставашъ свободенъ; тъй си въ едно налагнато състояние, или азъ го наричамъ това състояние, една надута гайда ~~. Ако много те надуяшъ, можешъ да се пукнишъ, затова гайдарджията трѣбва да пусне врѣчилото, той свири, свири, и послѣ каже дуууууу, и слѣдъ като каже дуууу, пакъ започне гайдарджията да свири и слѣдъ като свири, гайдата се отпушва.~~ Каквото е намислила гайдата, тя го е изнарадила, и тогава намѣсто гайдата да играе, тя кара хората да играятъ ~~.~~ И казвамъ, въ гайдата или въ всичките инструменти седи едно изкуство: намѣсто ти да играешъ, накарвашъ хората да играятъ, за да се избавишъ отъ едно зло, значи, може да е една гайда, или другъ инструментъ, китара, пияно или органъ, каквото и да е, ти започни да занимавашъ умоветъ на хората, тогава ти си уменъ човѣкъ.

Или да прѣведемъ, да се научишъ сладко да говоришъ. Сладкото говорене, значи, да бѫдешъ добъръ. Щомъ почнешъ да говоришъ сладко, ти имашъ вече музика въ себе си, и хората почнатъ да играятъ. Пѣкъ ако не знаешъ сладко да говоришъ, всичките хора наокodo ще се наостратъ. Та казвамъ сега, ако дойдете да изучавате родниятъ езикъ на който и да е народъ, може да прѣведете тѣхните инструменти. Кога се родиха гайдитъ, цигулкитъ, кавалитъ? Ако вие изучавате

тъхните епохи, защото тъ се родили при известни епохи на човешкото съзнание. Запримъръ, цигулките се родиха, когато човекъ дойде да разръши епохата на кръстъ разумно да го приложи, и затова цигулките като ходатъ да свиратъ, тъ показватъ разуменъ по кой начинъ могатъ да се разръшатъ мачнотиите на свѣта. Онзи китаристи, които дрънкатъ съмо, не съ го разръшили. Най-гениялните хора свиратъ на органи, на гайди, на кавали, но не може да се разръши. Цигулките дойдоха като единъ методъ е това въ съзнанието. И ще тръбва да се разръши този въпросъ, защото нѣщата, които не се разръшаватъ въ човешкото съзнание! тъ не могатъ да се разръшатъ и отъ вънка. Да кажемъ, че всички единъ отъ васъ иска да бъде цигуларь. Нѣкой на цигулка, на китара, това съ все сили, методи за подобреие и за самоусъвършенстване въ природата. Флейтата също е единъ методъ за самоусъвърше иествуване, гайдата, кавала, пияното старите арфи, тъ съ и сега модерни, и даже пѣнието, и казва въ онзи свѣта всички съ били съ китари. Старите китари не съ мязали на сегашните китари. Та казвамъ, инструментите съответствуватъ на онзи вътръшъ характеръ, на онзи вътръшния законъ. Цигулката е единствениятъ инструментъ, при който колкото тя връмто минава и се подобрява, когато при другите, пияно било, органъ тъ оставява, не могатъ да издържатъ. Та онзи методъ, който е правиленъ, колкото връмто минава, той става по-ясенъ, по-силенъ. И всички методи на върата съ такива: колкото връмто минава, толкова методите ставатъ по-ясни, по-силни, а при човешките методи, колкото връмто минава, и тъ изгубватъ своята сила.

Та най-първо ще разграничи методите какви съ. Имате единъ методъ у васъ, ако този методъ остане, тои е човешки, ако този методъ се усилва, този методъ е на природата. Природата всъкога иска да застави човека да работи. И съ всичките хора тя има специални методи. У всички хора желанията не се пробуждатъ еднакво, и поривите у всички съ различни, но уменъ човекъ е онзи, който може да впръгне онази енергия, която природата е вложила. Нѣкой път тя може да те уплаши, седишъти и спишъ, можешъ да се стреснешъ и да скочишъ, сънувашъ нѣкой страшенъ сънъ, и ти скочишъ, но слѣдътъ този страшенъ сънъ, у тебе проникне една идея. Да кажемъ, ти си скаранъ съ баща си съ майка си, но дълго връмне не си получилъ писмо, сядашъ на масата и почнешъ да пишешъ едно любезничко писмо, много мамо, тате, и имъ пишешъ идно хубаво писмо. Ако не бъше дошълъ този страшенъ сънъ, ти не би писалъ това писмо на майка си и баща си, и тъ биха се беспокойли за тебе. Или може да е обратното, ти си лѣгнешъ неспокоенъ, тъженъ, и сънуваш нѣкой твой приятел се явява, или единъ ангелъ хубаво облеченъ, казва ти нѣ- колко думи, и си отива, и на сутринъ, веднага твоето състояние е смѣнено.

Сега ще прѣведете общия знаенатель на живота. Физическата страна, каква е? Животътъ е единъ методъ на самовъзпитание. Тамъ съ всичките всевъзможни методи отъ памти въка, пъкъ и другите.

Тъ идейно тръбва да се изучатъ нѣкото методи; които ние сми ги минали, нѣма какво да ги приучаваме. Та тръбва да имате едно хубаво разбиране; въ индуската философия се казва, кармата е на миналото. Какво влияние може да има кармата на миналото съ моя сегашенъ животъ? Да обясна, че да имате една по-ясна прѣстava. Това, което сега съживяваме, това е единъ плодъ, който ние тръбва да посъеме нѣкадъ. Кармата е плодъ. Слѣдователно, нашиятъ миналъ животъ щесе посъе въ съзнанието на животнитѣ; животнитѣ сѫ поле за нашия миналъ животъ. Ние сме въ сегашния животъ непосъти съ всичките желания, и слѣдъ врѣме, отъ нашия миналъ животъ, тѣзи желания даватъ своя плодъ. И ние ще ядемъ отъ сѫщия плодъ, който сме посъли нѣкога. Слѣдователно, съзнанието на живота постоянно произвежда нашите мисли и желания, и тѣ се завръщатъ въ настъ. И този имено животъ настъ ни измѣчва. Ако провидението би ни оставило въ това положение, отъ настъ нищо не би останало. И хората щѣха да измирятъ гладни. Но понеже при настъ има сѫщества отъ друга една еволюция, ангелитѣ, които живѣли единъ възвишено животъ, тѣхниятъ животъ пѣкъ е посътъ въ нашето съзнание, изобилие има. Слѣдователно, миналиятъ животъ на ангелитѣ спасява нашето положение въ живота. Затова въ вашия животъ, имено, онѣзи красивитѣ моменти, които вие усъщате, това е живота на ангелитѣ, посътъ въ вашето съзнание. Пѣкъ нѣкой путь ти се пържишъ, дигашъ врѣа, това е животътъ на миналото, който си посълъ въ животнитѣ. Защото твойтъ миналъ животъ е посътъ у животнитѣ.

Та казвамъ, затова тръбва дасе обѣрнемъ къмъ Бога. Т.е. да сей обѣрнемъ къмъ онзи възвишено животъ, животъ, който ангелитѣ сѫ живѣли, въ него да се покаже човѣкъ, и да се обѣрне, не да се обрѣща къмъ своето минало, тѣ сѫ животнитѣ тамъ и невѣжеството на животнитѣ, това е нашето невѣжество. Животнитѣ въ всичките свои лоши черти, това сме ние. Вълкътъ, мечката, това сѫ все хората. Послѣ, вземи и унищожителнитѣ черти у животнитѣ, това сѫ хората. Та по сѫщия начинъ и ние гълтаме, че ние цѣлъ единъ човѣкъ го обѣсваме, на това ние сме майстори.

Сага, казвамъ, да напуснемъ това животинското състояние, да напуснемъ себе си, и да се върнемъ къмъ красивия животъ. Всичко онова красивото, великото, поезия, благородство въ постапки, което се заражда - да се самопожертвуваме, това е живота на ангелитѣ на мира. Като дойде този животъ, той ни спасява. Та за кармата, всѣки единъ отъ васъ, каквото посъете, такова и ще жънете. Нѣкой има, да кажемъ, нѣкое куче, или котка, та котката, това си ти въ миналото. Но котката не вижда това на земята, колко е мазна тази котка, може се глади се, и щомъ си вземе отъ тебе това, което й тръбва, излѣзе си. Яде и пие, но тя не работи. Яй кажете, да ви донесе вода тази котка, няя я нѣма. Каждъто нѣма ядене и пиене, котката не иде. Тя участвува при най-хубавото ядене, мазничко, но щомъ дойде да работи, тя казва:

извинете, азъ съмъ много заета. Тя си обича кефа. Това съмъ схващанията на котката Така е мислилъ човѣкъ въ миналото. Той не е оралъ, нито е сълъ, той отпослѣ е почналъ да сѣе. Тогава ще дойдете до най-модернитѣ езобретения въ сегашната наука. Тъй както се развива математиката и геометрията, това не е наше. Това е наука на ангелитѣ. $\frac{1}{2}, \frac{2}{3}$, тѣзи нѣща съ математика, геометрия, тѣ сѫ отъ невидимия свѣтъ, и тѣ идатъ да ни спасатъ отъ онова криво разбиране на живота. Щомъ дойдешъ до математика и геометрия, ти не можешъ да гледашъ на земята, на материалистични работи, ти ще обърнешъ погледа си къмъ небето и звѣздитѣ. Тѣ сѫ създаване на ангелитѣ, плодъ съ тѣ на духовния свѣтъ.

Азъ само нахвѣляемъ тѣзи мисли, единъ новъ начинъ за размишление, за да се спасишъ, да съмънишъ своето състояние, едно лошо състояние въ добро, това е едно спасение. Има нѣкой да ти дава 10,000 лева, ти му ги искашъ веднахъ, два пъти, и най-послѣ кажешъ, ще му тегля куршума. Слѣдъ като му теглиш куршума, какво си постигналъ? Иди и кажи на този човѣкъ приятелски, дай си записа, и като ти даде записа, скъсай го. Така ти казва нѣщо у тебе. Иди и скъсай този записъ, и кажи му: нѣмамъ нищо да вземамъ отъ тебе. Какво ще стане? Кажете ми вие, какво ще стане, азъ като скъсамъ записа. Тукъ имаше единъ адвокатъ, наричане се Бъчваровъ, той ми разправяше една свя опитност, азъ ще я прѣведа на васъ. Той разправя тѣй, като всѣки адвокатъ, обичахъ да полъгвамъ, но най-послѣ ме хвана закона, осъдеха мя и трѣбваше да лежа 4 години въ затвора, и ме лишиха отъ граждансии права; по-напрѣдъ бѣхъ единъ спрѣтнатъ човѣкъ, който има да дава до 9-и родъ ще го слѣдвамъ, но до стотинка да ми плати. Като ме затвориха, нѣмахъ какво да правя, пачнахъ да чета евангелието, и казахъ, така не се живѣ! И рѣшихъ, като излѣзна отъ затвора, ще живѣя както Христостъ е живѣлъ. И виждамъ, тази работа е трудна. Отивамъ при единъ, който има да ми дава, казвамъ му: приятелю, ти признавашъ ли, че имашъ да ми давашъ? - Признаенъ. Е, това, което машъ да ми давашъ безъ лихва ще можешъ ли да ми го дадешъ? - Не мога. Четвъртъ отъ това можешъ ли да ми дадешъ? Отивамъ при вторъ, - ти признавашъ ли, че имашъ да ми давашъ? Съ лихвитѣ можешъ ли да ми го дадешъ? - Не. Безъ лихвитѣ? - Не. $\frac{3}{4}$? Не. Полоината? Е полоината мога да ти дамъ. И тѣй постѫпихъ съ останалитѣ. Скъсахъ всички записи, разбрахъ сега, и станахме всички приятели. А по-напрѣдъ съ тѣхъ трѣбваше да се сѫда. А сега се рѣкувамъ съ тѣхъ, и тѣй ми провѣрвте. Слѣдъ 4 години пакъ се възстановиха моите граждански права, направихъ си кѫща, не много голѣма. Та работи закона. Това е единъ дѣйствителенъ примѣръ. Този господинъ си разправя своята опитност. И казвамъ, докато човѣкъ не дойде отъ затвора, както Бъчваровъ да ликвидира съ всичките си длѣжници, какво ще се случи съ него. Казва нѣкой: та язъ ли съмъ най-лошиятъ човѣкъ? Какво разбирашъ родъ думата лошъ човѣкъ? Та не си и най-добриятъ. - Ама азъ не съмъ и най-глупавия човѣкъ.

Но не си и най-умниятъ. Защото като погледнашъ на тъзи хора отъ миналото съ книгите си, а ти ще напишешъ една книга, и ще остане ли нъщо отъ това, което си казалъ? Та всъки тръбва да има желанието, като напише нъщо, да остане, а не само да пише. Но това, което си писалъ да остане, да живѣе. По същия законъ, както майката, която е родила дѣте, не само да го роди, че да умре. Ако ти ще раждашъ, и да умира, въ това нѣма логика. Ако ще напишешъ нъщо, че то да живѣе, да разбирашъ. Ти ще имашъ дълбокото желание то да живѣе. Ако не живѣе, то ще покаже слабата ти страна, но ако живѣе, този резултат ще покаже, че ти си работилъ. Защото нашитъ дѣла, нашитъ мисли и желания оставатъ. И ако останатъ, тъ почиватъ на въ пръфъ свѣта. Единъ здравословенъ природенъ методъ. Доколкото ние имаме мисли, които сѫ съ дълъгъ животъ, и желания съ дълъгъ животъ, отъ това зависи и здравето на човѣка. Запримѣръ, който и да е отъ васъ, може да лѣкува, вземете трѣската запримѣръ. Който е боледувалъ три години отъ трѣска, нищо не го лекува, азъ имамъ единъ методъ много хубаво работи, който и да е трѣскавъ, ти го постави само да го срѣнне мечка, и да го плюе, отъ този човѣкъ ни трѣска ни нищо нѣма да остане. Болниятъ при мечката оздравява, а здравиятъ при мечката боленъ става. Човѣкъ, който газила, мечка е ~~пръфъ~~ здравъ става. Но здравъ човѣкъ, който мечка е газила, боленъ става.

Та, вслѣдствие на това прѣвеждамъ азъ аналогията, и изводътъ е много вѣренъ: Голѣмитъ страдания, които мачкатъ човѣка като мечка, правятъ го здравъ, а онзи, който не е ималъ страдания въ живота, като дойде мечката, той умира. Има много хора, които ги е мачкала сѫдбата, и тъ не умиратъ, а ставатъ жилави, но не умиратъ. Та да се не радвате, казва нѣкой, азъ никога не съмъ боледувалъ. На земята е опасно да не боледува човѣкъ, защото, като дойде една болѣсть, тя ще те завлече. Пѣкъ ако често боледувашъ, ти вече се присаждашъ, организъмътъ придобива една голѣма устойчивостъ. И тѣй, страданията на живота не сѫ нищо друго освенъ едно вътрѣшно самовъзпитание, и възлигане на човѣшките способности и чувства. Страданията не сѫ нѣщо лошо. Насъ ни се вижда нѣщо механическо. Ако онзи голѣмиятъ герой ви стисне за рѣката, и не ви пуша да вървите, хване ви той на пѣтя и не ви пуша, той ви управлява, какви сѫ неговите желания? И ако тебе Господъ те хване за рѣкътъ, и каже, седи тукъ при менъ, какви сѫ Неговите желания? Какви сѫ желанията на Бога? Ако учителятъ види тѣзи дѣца, които играятъ, и каже, влѣзвате на чиноветъ, какво е желанието на учителя? Ако онзи кредиторъ види своите длѣжници и каже: елате насамъ тукъ; какво иска да му каже? Всичките нѣща си иматъ свой вътрѣшъ смисълъ. И ако ние не разгадавме живота така прави лно, ако вътрѣшния си животъ не можемъ отчасти да разгадаемъ, тогава живота самъ по себе си нѣма смисълъ. Ако не можемъ да разгадаемъ страданията и мѫчнотиите, прѣпятствията въ какъвто и да е смисълъ, защото и доброто и злото трѣбва да се разбератъ.

Нѣкож путь и доброто не можемъ да реализираме, и злото не можемъ да използуваме. Запр. вземеше онзи, който обича да пие; може 10 пати да го е билъ кръчмарътъ, но научилъ ли си е урока? Веднажъ да те биятъ разбирамъ, но 10 пати? Въ това отношение охлювите сѫ много по-умни отъ хората. Мене ми разправяше единъ нащъ приятель Захари Желевъ, той се е занимавалъ съ охлюви, ималъ 5,6 хиляди охлюви въ градината си. И за да не излизатъ вънъ, той турилъ една електрическа жица съ много слабъ тока. И като рекатъ охлювите да минатъ, тока ги опари, и тѣ не могатъ да минатъ къмъ сеседнитъ места. На сутринъта вижда, нѣкои сѫ залѣпнали на жицата, той ги отблѣши, и всичкитъ, които се опарвали на жицата, не ги намирахъ вече на жицата, а всички, които не сѫ се парили на жицата, ги намиралъ на жицата. Ние казваме, че охлювътъ е много глупавъ. Но той веднажъ като се опари, не отива втори путь. Но единъ човѣкъ ще каже, има единъ начинъ да се излѣзне отъ тамъ. Та казвамъ, въ съзнанието на охлюва, той е по-благоразуменъ въ това отношение, не харчи своята енергия напразно. И споредъ мене, не че ние не разбираеме, но ние изхарчваме енергията си напразно. Всѣка енергия така изразходва на вога и да е все трѣбва да се плати; и колкото по-малко харчи, по-добре. Колкото по-добре печели, по-добре. Ти можешъ да заборчеешъ, съ милиони да направишъ дългове, природата все те кредитира, но пише на тевтера. И знаете онзи примѣръ, за онзи царь, който ималъ да взема отъ своя дължникъ 10 хиляди таланта. Това е законътъ на кармата. Казва му; да му ги плати. Казва, е, нѣмамъ. И го моли да го почака малко. Моли го, плаче, и най-послѣ царьтъ казва, прощавамъ ти всичкия дългъ, иди и работи. Обаче този господинъ излиза навънъ и намира другъ, който ималъ да му дава 150 пенязи, хваща го за врата, и му казва, плати ми парите. Онзи турга пада на колѣнъ, моли му се, но този го продаде въ затвора, продава слугите му. Тогава царьтъ като се научава, вика този дължникъ, и му казва, не ти ли простишъ азъ 10 хиляди таланта, ти зашо не прости на онзи 150-тъ пенязи? Та законътъ на прощението слѣдва: БИЧКО ОНОВАЖДОЕТО БОГЪ ПРОЩАВА, И НИЕ ТРѢБВА ДА ПРОСТИМЪ. Комуто Богъ прошава, и той трѣбва да прошава; и комуто Богъ не прошава, и той да не прости. Казва нѣкой, щомъ Богъ ти е простиъ, ако ти не простишъ, ще влѣзашъ въ затвора. Това значи прошавайте! Това е разумното разбиране. Прошавайте за да ви се прости! Както Богъ е постѣпилъ спрѣмо васъ, постѣпвайте и вие въ малъкъ размѣръ. Можешъ да нѣмашъ такъвъ замахъ да простишъ 10 хиляди таланта, но въ най-малъкъ размѣръ можешъ да постѣпишъ и ти така. Ако ти постѣпишъ тъй, се счита, че ти вървишъ по Божия путь. Сега Божиятъ путь е другъ, Богъ не иска ние да грѣшимъ. Това е едно вмѣтнато предложение. Нашите погрѣшки не сѫ въ съзнанието на Бога, тѣ ни най-малко не сѫществуватъ въ съзнанието на Бога. Въ съзнанието на Бога сѫществува желанието ние да се развиваме и самоусъвършенству-
ваме.

Понеже има място за всички. Всички можете да работите, и всички ще ви туратъ на известна работа. И кандидати ще бъдете. Вие ще учите въ гимназията, ще станете чиновници; и работата, която ще ви дадатъ, тръбва да знаете какъ да я извършите. Едини тъзи нъща тръбва да ги учите, за да знаете единъ денъ какъ да постъпвате. Та за бъдеще всички сте кандидати за високи длъжности. Казватъ нъкои, защо тръбва да живея, или защо тръбва да ~~учи~~ учимъ? Който така пита, той не е кандидатъ за висока длъжност.

Сега да оставимъ това съ бъдящи проспекти, този моралъ, който тръбва да държите въ ума си. Друго яче, ако имате това схващане, вие ще дойдете до обикновеното изяснение на живота. Казате: тръбва да се живе. Да се живе, но разумно! Не тръбва да се тургатъ такива запетайки, защото ако кажететъ: този човекъ има да ти дава 2 цѣло и толкова хилядни, 2.345, това е една малка сума, но ако , но ако ти завъртишъ запетайлата, и кажешъ тъй: този човекъ има да ти дава 256 , а ти туришъ една точка, и още една нула отподиръ, и още едно число, при това кажешъ нъма нищо. 256,060. Това нищо вече се обръща на голъмо нъщо. И казватъ: отъ нищо нъщо излъзе. Та ако ти туришъ нищото нъкаждъ, това нищо създава цѣла тревога въ душата ти.

Та въ новата философия, и въ числата и въ геометрията е скрит дълбокъ смисълъ, за това е новата наука; азъ като разглеждамъ хората, изучавамъ двъ нъща, най-първо гледамъ естествения ходъ, като изучавамъ човѣшкото лице, азъ изучавамъ, какъ човекъ е работилъ върху себе си, и какъ ангелитъ съ работили върху него. И въ неговото ~~миналото~~ е отблъзано какъ човекъ е работилъ самъ върху себе си въ миналото, и послѣ въ бъдещето съзнание интелигентността на ангелитъ, които работатъ върху човека. Ако човекъ е работилъ животински, значи не е работилъ въ миналия си животъ, тази страна, брадата е по-широва, по-голъма. Ако ангелитъ съ работили правилно, тогава челото му е правилно оформирано, лицето му има единъ правиленъ отънъкъ, пъкъ ако тъ съ работили направилно, лицето има една неправилна геометрически форма. И въ този човекъ има едно несътвъствие. Но ангелитъ могатъ да загладатъ всичните наши постъпки. Работата на ангелитъ е единъ прилатъкъ вътръ въ живота ни. Това е вливане вътръ. А нашият животъ е едно изтичане къмъ животните. Та въ сегашния строй, всичи вие младите, кармата на човека, или човѣшката карма прави отливъ - вземане, а живота на ангелитъ, това е единъ приливъ въ насъ. Отлива на ангелитъ е приливъ у насъ. А нашиятъ отливъ е приливъ на животните. Та миналото на човека е единъ отливъ а бъдещето е единъ приливъ. И човекъ тръбва да изпобзува силите на тъзи двътъ състояния. Като знае какви съ неговите дефекти какви съ въ миналото, той тръбва да знае и възможностите за бъдещето. Запримѣръ, вземете покварата на памѧтта, или отслѣбването на памѧтта се дължи на единъ неестественъ развой на чувствата,

въ яденето и пиемето;ако човѣкъ е ялъ много,ялъ и пиль,той се научава да става мазна гана,като котката.И обича да полъгва.Ако много яде и много лъже.Лъжата е произлѣзла отъ яденето.Затова,когато азъ говоря за яденето,най-първо човѣкъ трѣбва да регулира хубаво яденето,за да се избави отъ лъжата.Лъжата се е явила,когато човѣкъ се е научилъ да яде.Прѣди да ядѣха онзи плодъ,тѣ не знаѣха да лъжатъ.Въ рая живѣхаха естествено,но като ядоха отъ този плодъ,забранения,въ рая се наядоха хубаво,набѣната,станаха голѣми,тѣ искаха да станатъ като Бога,тѣ станаха дебелички,но нѣмаха какво да плататъ.Така прѣстоя лъжата.Лъжата ще покаже,е е голѣмъ човѣкъ,той съ трѣска се чеше,а е голѣмъ.Та назвамъ,въ дадения случай,имаме храната,която ражда известна лъжа.Въ това отношение,въ морално отношение,човѣкъ като употребява известна храна,како закона на то пойде,непрѣменно той ще дойде до лъжата.А щомъ като излъже,у него потѣмнява съзнанието.Винаги изявявайте лъжата у себе си.Каквато лъжа хванешъ,разтѣрси я малко и кажи:не те ли е срамъ да лъжешъ?Ти си свѣршилъ университета,4 факултета по математика,геометрия,но ти не трѣбва да лъжешъ.Лъжа е това!Ама ще се измѣна.Не е хубаво,и да се измѣнишъ,нѣма да го правишъ втори пѣтъ.Е,нѣма да го правя.Всѣка вечеръ си кажи,какво ще правишъ.Ако е нѣщо хубаво,констатирай го добре.Азъ не искамъ да вземате нѣщата да ги увеличавате.Запр.да допуснемъ,че вие имате единъ вашъ приятель,той е беденъ,но си купи е турилъ 10,20 лева въ джоба си,иска да си ~~намѣри~~ нѣщо.Нѣщо,което му е много нужно.Но вие искате да идете на театъръ,отъ тукъ отъ тамъ,вие брѣквате въ джоба му и задигате паритѣ.Отивате на театъръ,и гледате нѣкая пиеса.Бедниятъ гледа тукъ тамъ,паритѣ ги нѣма.Вечеरъти го срѣщаши,той тѣженъ,задигналъ ми нѣкой паритѣ.Какво трѣбва да правишъ сега?Я ми кажете.Азъ не искамъ да му кажете,азъ ти взѣхъ паритѣ.Ще кажешъ на себе си,какъ не тѣ е срамъ да вземешъ на този човѣкъ паритѣ,да се мачи сега!Иди на втория денъ и тури паритѣ пакъ въ джоба му съ два лева повече.И нищо нѣма да му казвашъ.Послѣ,той пакъ ще ти каже,намѣрихъ си азъ паритѣ,не зная какъ е станало това.И ти ще кажешъ,много се радвамъ,че си ги намѣрилъ.Такива поправки трѣбва постоянно да правите въ живота си.Понеже ти погрѣшката си направилъ безъ да знае никой,поправи я пакъ безъ да знае никой!Нѣма какво да се извинявате.Такива поправки искашъ да правите постоянно въ живота.На нѣкой старъ отшѣлникъ ти ще му разправяшъ всичкитѣ си грѣхове,това не е изповѣдь.Имаме единъ такъвъ примѣръ,единъ отъ старитѣ евреи повика Христа на гости,и му казва,давамъ половина отъ имането си на бѣднитѣ,каквото съмъ изялъ и изпилъ отъ тѣхъ ще върна,и ако съмъ направилъ нѣкоя пакость 4-но ще го върна.Казва Христосъ:днесъ се спаси тоя домъ.Тѣй ще постѫпишъ широко,нѣма да кажешъ,младъ съмъ,това,онова,като оstarѣя.Сега като хванешъ стария разтѣрси го за брадата.

А младият за косата; ако съмъ азъ, ще хвана младия за косата, ще го разтърса, защото юладитъ съ женитъ а старитъ съ мажетъ. Мажетъ можешъ да го хванешъ да брадата, а жената за косата. Всъки мажъ, който нъма брада е жена. ~~Ще ви пръведа~~ другъ принципъ. Едно нъщо внимавайте въ себе си; дотогава, докато ти си мекъ, ти влияешъ на ония упорититъ. Мекотата винаги влияе върху строгите принципи на човѣка. Щомъ станешъ строгъ, ти вече не можешъ да влияешъ на строгия. Строгият не може да направи строгия мекъ. Мекият може да направи с трогия мекъ. Слѣдователно, докато ти си мекъ, можешъ да дѣйствувашъ, можешъ да влияешъ. Прѣстанешъ ли да си мекъ, не можешъ да дѣйствуваши, или казано друго яче, до-
поливашъ градината. като имашъ вода, ти можешъ да ~~бутишъ~~ Докато имашъ вода, всичко можешъ да по-
ливашъ. Прѣстане ли водата, всичко е безполезно, бесплодно. Та развиваите онзи
мекият елементъ въ себе ~~ди~~. Не считайте, че онзи, който е мекъ, че е баба. Не
считайте дрехитъ, има подобни чувства, една естествена мекота, едно разположение
на Духа, това е голъмото богатство, съ което човѣкъ трѣбва да работи; стига чо-
вѣкъ да е разуменъ.

Сега отъ това, което и говорихъ, какво правило бихте извадили за
си
живота? Азъ не искамъ като ви говоря тази лекция да станете светии, нито пѣкъ
гении да станете. Искамъ най-малкото, да бѫдете талантливи; за обикновените и
въпросъ не правя. Първото нъщо освобождавайте се отъ лъжата въ себе си! АБСО-
ЛЮТНО ОСВОВОЖДЕНИЕ ОТЪ ЛЪЖАТА ВЪ СЕБЕ СИ, ВЪ СЪЗНАНИЕТО СИ ВЪТРЪ! Домато се
освободимъ, ще мине дѣлго време. Нѣкой путь несъзначително лъжемъ. Запр. нѣкой ме
пита: кога дойде? Казвамъ, ей сега дойдохъ. А азъ съмъ дошъръ прѣди половина
часъ, а казвамъ, ей сега, прѣди 5 минути. А другъ той е дошъръ прѣди 5 минути, а
казва, половина часъ вече чакамъ. Но това съ търговски фирмии. Иска да покаже, че
голъмъ прави жестъ. -Чакаль е много време. Сега, лъжата кѣдъ е? Казва, азъ толкова
време изгубихъ. Пѣкъ той 5 минути е чакаль. а другият е чакаль половина часъ,
и казва: сега дойдохъ. Не е лошо това. Бѣлитъ лъжи пари не струватъ. И тѣ иматъ
смисълъ. Сега най-първо съ най-голъмитъ лъжи, съ дѣлгитъ, опашати по 3, 4 метра
дѣлги, и като се освободите отъ дѣлгитъ опашки, ще дойдете до къситъ опашки.
по-мачно ще се
Ако съ дѣлгитъ опашки не се справите, съ къситъ никакъ нѣма да можете да се
справите. Тѣ съ много сродни. И азъ считамъ, споредъ мене, нѣма по-голъмо герой-
ство въ свѣта отъ да кажешъ истината! Най-голъмото геройство въ свѣта, споредъ
менъ е да кажешъ истината! И по-голъмъ герой, каквото и да ми кажете, нѣма! За
това
мене най-голъмият герой е да кажете истината! И като кажешъ истината, това не
значи, да осъждашъ себе си. Да осъждамъ себе си, значи, да обвинявамъ Бога. Но
азъ ще кажа: азъ разбирамъ всичко това, азъ направихъ една погрѣшка не отъ не-
веденіе. Защото, ако кажа, слабостъ имамъ, майка ми така ме е родила, баща ми,
не, не, азъ това го зная. Защото тогава азъ ще направя друга погрѣшка. Изповѣдва
Истината. Това е геройство!

Вземамъ всичката отговорност върху себе си. Човѣкъ, който вземе всичката отговорност върху себе си, Богъ го благославя. Но ако кажешъ, всичките хора лъжатъ, а азъ не, това не е праве. За да бѫде човѣкъ герой, той трѣбва да каже истината! Поне въ живота си веднажъ може да бѫдете герой! Не зная дали нѣкои сѫ били герои. Толстой веднажъ бѫше герой и писа своята "Изповѣдь". Двама души има, които така се изповѣдали. Геройство е това! Тъй съ всичкото смиреніе да се изповѣда човѣкъ, да каже истината, геройство е това! И споредъ мене нѣма по-голѣмо геройство отъ това да кажешъ истината! Защото щомъ кажешъ истината, тя ни е негативна, тя е положителна, отъ него денъ всичките несрѣти въ живота ти, всичките страдания, незгоди, всичко това ще се прѣврне. Кажешъ ли веднажъ истината, всичко трѣгне напрѣдъ. Това е единъ алхимически законъ. Това е геройство! Но докато дойдешъ да кажешъ истината, три пѫти ще се изпотишъ. Ще ходишъ, ще се врѣщашъ, ще чупишъ рѣцѣтъ си, цѣла борба ще имашъ. Толстой каква борба имаше, докато каже истината! И отъ тамъ настѫнѣ дойде една нова фаза въ живота му. Та и вие сега ще си турите задача - ГЕРОЙСТВО ЗА ИСТИНАТА! Да говорите истината! И когато дойде единъ денъ да кажете истината, ще я кажете! И това ще бѫде най-частливиятъ денъ въ вашия животъ!

НА МѢДРОСТЬТА
САМО СЕВЪЛІЯТЬ ПѢТЬ ВОДИ КЪМЪ ИСТИНАТА!
ВЪ ИСТИНАТА Е СКРИТЬ ЖИВОТА!
